

om, er villig til at træde tilbage, saasnart Andre kunne, og ville tage Sagen i deres Haand, og endelig for det Tredie, at denne Komite har dog virkelig udrettet Noget med de Midler, som have staaet til dens Raadighed, saaledes som det ærede Medlem selv har havt Leilighed til at se, og som Almenheden vil faae Leilighed til at se, naar det bliver udstillet, og jeg vil sige, at der er udrettet endogjaa noget meget Betydeligt ved det, der er gjort fra de Mænds Side, der er Tale om, og som have Væren deraf. Dette Sidste er der aldrig Noget, der har tænkt paa at bestride.

Ordføreren (Holstein): Naar den høitærede Minister sagde, at Menigheden i Aarhus er en fattig Menighed, tror jeg, at det kan kun gjælde den bestemte Bydel, i hvilken den høitærede Minister mente, at Kirken skulde ligge, altsaa den rent formelle Menighed, men Kirken har en Betydning for hele Aarhus By, og da tror jeg, at det er en fuldstændig Misforstaaelse, naar den høitærede Minister mener, at det er en fattig By. Jeg skal blot oplyse, at medens man til denne Kirke ikke har kunnet samle et Beløb af 50,000 Kr., som skulde staffles tilveie — i hvert Fald har det vareet lang Tid, og taget mange Aar, inden man kom saa vidt — har man for et Par Aar siden, da der var Tale om at bygge en Bro i Aarhus, kunnet samle strax i Løbet af 14 Dage en Sum af 100,000 Kr. Det viser, at Byen har Raad, men at den ikke vurderer Kirken og Broen paa samme Maade, og det forekommer mig, at der er Anledning til ogsaa fra Statens Side at tage Hensyn dertil. S. og for sig vil jeg ikke bestride, at Aarhus har Ret til at staffe sig en Bro, og jeg skal heller ikke sige, hvorvidt der er nogen Forordning til at indsamle til Kirken, men jeg finder blot, at der ikke er nogen særlig Grund til at støtte dem, naar de ikke ere i Stand til at staffe Pengene tilveie. Den høitærede Minister fortolkede det Udtryk „indtil“, som vi have tilføiet til en Bevilling paa §. 26, forekommer det mig, paa en meget liberal Maade for sig selv. Jeg kan ikke gaa ind paa denne Fortolkning. Den høitærede Minister er utvivlsomt bunden ved den Sum, som her er Tale om. Det er en Selvfølge, at man lige saa vel ved Restaurationsarbejder som ved Bygearbejder i Forveien maa gjøre sine Overslag saaledes, at man er sikker og ikke behøver at overskride. Det er ingenlunde vanskeligt at komme til den fornødne Rundskab i saa Henseende. Naar de Arkitekter, der have med Sagen at gjøre, i Forveien gjør de fornødne Forarbejder, behøver der ingen

Overskridelse at finde Sted. Jeg kan ikke gaa ind paa den høitærede Ministers Betragtning. Bevillingen er givet som en bestemt Sum; finder der en Overskridelse Sted, bliver denne Overskridelse for Ministerens egen Regning, og hvorledes Thingene ville stille sig til en Tillægsbevilling, vil afhænge af den Tids Beslutning. Men der er altsaa intet Løfte. Tværtimod, den høitærede Minister er ganske bunden ved Bevillingen. Dermed er det ikke sagt, at en Tillægsbevilling vil blive forkastet, der kan tænkes Grunde, som kunne nødvendiggøre en Overskridelse, men som almindelig Regel maa det stilles op, at man maa gjøre sit Overslag saa nøiagtigt, at man kan bygge for en bestemt Sum og ikke kommer til at overskride.

Endelig kommer jeg til de personlige Bevillinger, som den høitærede Minister omtalte. Han erklærede derom, at han ikke vilde bruge den af Folkethingets Udvalgs Flertal foreslaaede Bevilling til Forfatterne Schandorph, Brøsbøll og Thorstøe. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at jeg ikke tror, at den høitærede Minister i saa Henseende har nogen Frihed, thi naar en Lov bestemmer, at de skulle bruges, er den høitærede Minister forpligtet til at bruge dem. (Ministereren for Kirke- og Undervisningsvæsenet [Scavenius]: Det bliver min Sag!). Det bliver ganske vist den høitærede Ministers Sag, om han vil rette sig efter Loven eller ikke. (Ministereren for Kirke- og Undervisningsvæsenet [Scavenius]: Jeg anerkjender ikke denne Fortolkning!). Men jeg anerkjender ikke den Fortolkning, som den høitærede Minister gaar ud fra. For imidlertid nu at naae til et faktisk Resultat, vil jeg ingenlunde af den Grund overse, hvad den høitærede Minister har robet med Hensyn til sine Hensigter. Han har sagt, at han ikke vilde bruge denne Bevilling. Jeg vil derfor gjerne vide med det Samme, hvorledes den høitærede Minister vil stille sig med Hensyn til de andre Bevillinger. Det er nemlig en Nødvendighed for os at vide det; thi efter den Maade, den høitærede Minister stiller sig paa lige overfor Finantslovens bestemte Udtryk eller Bevillinger, have vi ingen Sikkerhed for, at den høitærede Minister anvender de andre Bevillinger eller anvender dem under den Forudsætning, hvorunder de ere givne. Forinden jeg derfor gaar videre eller udtaler mig om, hvorledes Udvalget anbefaler at stille sig med Hensyn til disse Forslag, ønsker jeg et bestemt Svar fra den høitærede Minister, om han, naar han ikke udbetaler Bevillingen til de tre Forfattere, jeg har nævnet, da ligeledes vil undlade at udbetale den